

نوآوری اجتماعی چیست؟

خانه خلاق
نوآوری **دال**

درون اقدامات نوآوری اجتماعی (برای مثال، عوامل پویای اجتماعی در همکاری)، مشکلاتی که نوآوری اجتماعی آنها را هدف می‌گیرد (برای مثال، فقر به عنوان یک مسئله پیچیده)، و محیط پیرامون (برای مثال، تغییر جمعیتی سریع) مشاهده شده - است (در رابطه با منابع پیچیدگی، نگاه کنید به: پریسکیل و همکاران، ۲۰۱۴). شایان ذکر است که گاه، تعاریف نوآوری اجتماعی این گونه فرض می‌گیرند که تغییرات یا دگرگونی‌های سیستمی مفید است (پل و ویله، ۲۰۰۹)، و این همسو با دیدگاه داهلر-لارسن (۲۰۱۶) است مبنی بر اینکه پروژه نوآوری، معانی ضمنی مثبت دارد، حتی با وجود این حقیقت که چیز جدید، همیشه بهتر نیست.

نوآوری اجتماعی مفهومی است که به شیوه‌هایی اشاره دارد که در آن تغییر نگرش‌ها، رفتارها یا ادراکات منجر به روش‌های جدید و پیشرفته اقدام مشترک در یک گروه و فراتر از آن می‌شوند.

نوآوری اجتماعی را می‌توان به عنوان “تغییر نگرش، رفتار یا درک گروهی از افراد که به شبکه‌ای از منافع همجوار پیوسته‌اند، تعریف نمود، که در ارتباط با افق تجربی گروه، منجر به روش‌های جدید و پیشرفته‌ای از اقدام مشترک درون گروه و فراتر از آن می‌شود” (نویمیر، ۲۰۱۶، ص ۲).

در این مقاله استدلال می‌شود که نوآوری اجتماعی می‌تواند در توسعه رشد هوشمندانه، فراگیر و پایدار در راستای رشد اقتصادی جدید توسعه یابد و لزوماً در برابر نوآوری‌های کسب و کار آشفته نگردند (مولگان، ۲۰۰۶). بطور قابل توجه، چنین رویکرد تجاری ایده‌آلی، همکاری، هماهنگی و یکپارچگی در میان بخش‌ها را بر می‌انگیزد.

نوآوری اجتماعی پیشرفته در آینده بستگی به مواردی دارد که در آن‌ها می‌توان همکاری در فرآیند MSP در بین ذی‌نفعان، کشورها، سیاست‌ها، بخش‌ها، بازیگران و نهادها را محقق نمود (سوما و همکاران، ۲۰۰۵؛ ون تانتنهوو و همکاران، ۲۰۱۵؛ راموس و همکاران، ۲۰۱۴) همکاری بطور واضح بستگی به انگیزه، تمایل و سطوح اعتماد به بازیگران دارد (هولم و سوما، ۲۰۱۶) که دوباره به ظهور کارگزاران دانشی بستگی دارد که می‌توانند مردم را به هم مرتبط نمایند، آن‌ها برانگیزند و در نهایت تغییر را تحقق بخشند. یک کارگزار دانشی، با توجه به این که این شخص سهامداران مختلف را به هم متصل نموده، به آن‌ها اطلاع‌رسانی می‌کند و اعتماد در میان آن‌ها را تشویق می‌کند، تنها می‌تواند به عنوان یکی از مقامات دولتی یا یک شهروند یا یک کارآفرین باشد.

چنین دریافت می‌شود که فن‌آوری‌های جدید و فن‌آوری‌های اطلاعات سریعاً در حال توسعه هستند و بر تخیل و تصور آنچه را که ممکن است، یعنی شدت و طنین سهامداران، تاثیر می‌گذارد. با شناسایی این که نوآوری‌های تکنولوژیکی بر

تنظیمات و محیط های درون سازمانی تاثیر می گذارند، آگاهی می تواند سه اصل رشد فراگیر، پایدار و هوشمند را تشویق نمود. با وجودی که می توان آن ها را در هم آمیخت، می توان ادعا کرد که هوشمندانه بودن می تواند تشدید را تحریک کند، جامعیت می تواند مقیاس را برانگیزد و پایداری می تواند بر محدوده تاثیر بگذارد.

از ابتدای سال ۲۰۰۰، نوآوری اجتماعی (SI) در سازمان های دولتی، تجاری، مدنی و شهری به عنوان وسیله ای جدید برای حل مشکلات اجتماعی و بهبود خدمات اجتماعی توجه بسیاری را به خود جلب کرده است (به عنوان مثال، آدامز و هس، ۲۰۱۰؛ کمیسیون اروپا، ۲۰۱۶؛ نستا، ۲۰۰۸؛ بنیاد شواب برای کارآفرینی اجتماعی، ۲۰۱۳؛ دفتر نوآوری اجتماعی و مشارکت مدنی در کاخ سفید، ۲۰۱۶ الف). نوآوری اجتماعی که بطور گسترده تعریف شده، شامل توسعه و اجرای مداخلات، فرآیندها، برنامه ها، محصولات یا مدل های جدید برای پاسخگویی به نیازهای اجتماعی است (کمیسیون اروپا، ۲۰۱۳). نوآوری های اجتماعی (SIs) از بازیگران و ایده های پیش از این ناهمبسته و غیرمرتبطی منشا می گیرند که به منظور بهبود شرایط اجتماعی (نیکولز و همکاران، ۲۰۱۳)، و اغلب با تمرکز بر گروه های حاشیه نشین (کمیسیون اروپایی ۲۰۱۶) گرد هم می آیند. روش های انطباق، همکاری و تقاضای مبتنی بر نوآوری اجتماعی به خوبی به پیچیدگی و عدم موفقیت در مسائل اجتماعی معاصر می پردازد (بورگون، ۲۰۱۱؛ مورای و همکاران، ۲۰۱۰). علاوه بر این، دولت ها و بازیگران در جوامع علمی، غیر دولتی و تجاری، نوآوری اجتماعی را به عنوان راهی برای تشویق تولید مشترک نتایج (بویل و همکاران، ۲۰۱۰) و توسعه یک "اقتصاد اجتماعی" (کوآرتز و همکاران، ۲۰۰۹) می بینند.

ما ادبیات مبتنی بر رویه و مفهومی در مورد نوآوری اجتماعی را بررسی نمودیم. این ها نشان می دهد که نوآوری اجتماعی یک حوزه آشکار، بین رشته ای و مقطعی است که در طول دو دهه اول قرن بیست و یکم بهم آمیخته شده است. متخصصان و محققان نوآوری اجتماعی، دیدگاه های گوناگونی را در مورد نوآوری اجتماعی ایجاد کرده اند و هیچ تعریف یا مفهومی واحد در حال حاضر در حال تغییر نیست (وستلی، ۲۰۱۳).

ادبیات رویه گرا نشان داده است که اصطلاح "نوآوری اجتماعی" برای پوشش "طیف وسیعی از فعالیت ها" (تپسی، ۲۰۱۴: ۸)، از جمله نوآوری های اجتماعی خاص (مثلا تامین مالی خرد، تجارت منصفانه) و راه های جدید برای پرداختن به نیازهای اجتماعی (مثلا کارآفرینی اجتماعی، سرمایه اجتماعی، مالیات اجتماعی) مورد استفاده قرار گرفته است (سیگ، ۲۰۱۶ الف). آزمایشگاه های نوآوری اجتماعی، مراکز فعالیت و مراکز رشد نیز بخشی از خانواده نوآوری اجتماعی هستند (نستا، ۲۰۱۴؛ سیگ، ۲۰۱۶ ب). ما دامنه جستجوی خود برای مطالعات تجربی ارزیابی ها در زمینه های نوآوری اجتماعی را برای پرداختن به

طیف گسترده ای از فعالیت ها که در عمل، در بردارنده استفاده از نوآوری اجتماعی به عنوان واژه مادر هستند، تعیین می نماییم.

در ادبیات مفهومی، ما تعاریف متعددی از نوآوری اجتماعی یافتیم. برای خوانش/ارزیابی، ما احساس کردیم که مناسب ترین تعریف که با آن خوانندگان جهت می یابند، تعریف کمیسیون اروپایی (۲۰۱۳) بود، که ما در مقدمه خود به آن اشاره کردیم؛ با این حال، در رویکرد کلی ما در رابطه با این مطالعه، ما پند و مشاوره وستلی (۲۰۱۳) برای توجه به "نقاط ارتباط" در نحوه صحبت در مورد و نوآوری اجتماعی درک آن به جای "تقلا در مورد تعریف صحیح" را دنبال می کنیم (ص ۲). ما همچنین یادآور می شویم که برخی از نویسندگان از نوآوری اجتماعی به عنوان یک مفهوم برای نشان دادن پویایی مداخلات تاریخی استفاده می کنند که توسط صاحب نظران در آن زمان به صراحت به عنوان نوآوری اجتماعی درک نمی شده است. به عنوان مثال، مولگان (۲۰۰۶) به دانشگاه آزاد انگلستان در دهه ۱۹۶۰ و گسترش متعاقب آن در سراسر جهان اشاره می کند که یک نوآوری اجتماعی است؛ در حالی که در جایی دیگر، مک گوآن و وستلی (۲۰۱۵) متوجه می شوند که "با وجود تازگی لایه سطحی روی آن نوآوری اجتماعی، یک پویایی مشترک تاریخ بشر است" (ص ۵۴). برای جلوگیری از مشکلات روش شناختی مرتبط با تلاش برای تعیین بعدی این که آیا موارد مورد ارزیابی در مطالعات تجربی که ما برداشت کرده ایم، نوآوری های اجتماعی بوده اند یا خیر، ما جستجو خود برای مطالعات تجربی را به مطالعاتی محدود می کنیم که در آن نویسندگان خود به صراحت از اصطلاحات خانواده نوآوری اجتماعی برای توصیف موارد مورد ارزیابی استفاده کرده اند؛ به نظر ما، این نشان می دهد که نویسندگان موارد مورد ارزیابی خود را به عنوان نوآوری های اجتماعی درک می کرده اند و به همین ترتیب، مطالعات آن ها ممکن است به سوالات تحقیق ما مربوط باشد. ما متوجه هستیم که درک نویسندگان از موارد مورد ارزیابی خود در "ارزش چهره" همچنین مسائل روش شناختی را مطرح می کند که ما در بخش های روش شناسی و محدودیت های آن به آن اشاره می کنیم.

جان گارگانی، رئیس انجمن ارزیابی آمریکا (AEA) در درخواست خود برای پیشنهاد به کنفرانس سالانه ی ۲۰۱۶ نوشت، "هرچیزی که ارزیابی می کنیم طراحی شده است. هر ارزیابی که انجام می دهیم طراحی شده است. در حرفه ی ما، طراحی و ارزیابی برای حمایت از هدفی مشابه با یکدیگر آمیخته شده اند- تا دنیا را به جای بهتری برای زندگی تبدیل کنند". همانطور که در این درخواست ذکر شد، برنامه های اجتماعی در حال حاضر شکل های بسیار متفاوتی به خود می گیرند که از برنامه - هایی که توسط سازمان های غیردولتی اجرا شده اند تا خدماتی به افراد فراهم کنند، تا طرح های اثر مشترک که توسط سازمان های نیکوکاری حمایت شده اند و طرح های بخش خصوصی مانند شرکت های اجتماعی که گاهی هدف تغییر سطح

سیستمی را دارند، گسترش پیدا می کنند. همانطور که طیف طرح ها متنوع می شود، طرح های ارزیابی به کار گرفته شده نیز بایستی متنوع شوند.

طرح هایی که تحت نشان "نوآوری اجتماعی (SI)" راه اندازی می شوند بطور خاص نیازمند توجه هستند. در حال حاضر، چالش های مفهومی در رابطه با درک تفاوت های میان SIs و برنامه های اجتماعی مرسوم وجود دارد (پرسیکیل و بیر ۲۰۱۲).

در خلال ۱۵ سال گذشته، تاکید بیشتری از پیش و واضح بر توسعه و پشتیبانی از SIs وجود داشته است، هر چند محتملاً ارزیابی SIs سابقه ای طولانی داشته است (مولگان ۲۰۰۶). اصطلاح SI امروزه برای دلالت بر فزونی مدل ها و موجودیت ها استفاده می شود که برخی از آنها شامل سازمان های اعتباری خرد، مشارکت های نوآوری سازگار با محیط زیست و روش های پزشکی جدید است. صندوق نوآوری اجتماعی در ایالات متحده به تنها بیش از ۲۹۵ میلیون دلار آمریکا را در بخش فدرال سرمایه گذاری کرده بیش از ۶۲۷,۵ میلیون دلار آمریکا را در تعهدات شرکا بین سال های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۶ جمع آوری کرد (شرکت ملی و خدمات اجتماعی ۲۰۱۶). دولت و موسسات در کانادا بصورت سالانه ده ها میلیون دلار را به پروژه های SI اختصاص می دهند (دولت بریتیش کلمبیا ۲۰۱۷؛ دولت کانادا ۲۰۱۴؛ موسسه ی خانوادگی جی.دبلیو. مک-کونل ۲۰۱۷؛ انجمن علوم و پژوهش اجتماعی ۲۰۱۶).

هیچ تعریف واحدی که بطور گسترده برای SI پذیرفته شده باشد وجود ندارد، هر چند تلاش های متعددی برای ارتقای وضوح مفهومی آن در جامعه ی دانشمندان و شاغلان صورت گرفته است (چانها و دیگران ۲۰۱۵؛ ادواردز-شانچر و والانس ۲۰۱۷؛ لورنیک ۲۰۱۷؛ پول و ویله ۲۰۰۹؛ وستلی ۲۰۱۳). اصطلاح SI کاربردهای متنوع و گاهی اوقات مبهمی در متون دارد (پول و ویله ۲۰۰۹). برای مثال، وستلی و آنتازی (۲۰۱۰) این اصطلاح گاهی اوقات بجای "شرکت اجتماعی" و "دارایی اجتماعی" بکار می رود، علیرغم اینکه تفاوت هایی چشمگیر در وضعیت، اهداف و گروه های سرمایه گذاری بر این طرح ها وجود داشته است. SI برای برخی ناظران حالت تکیه کلام را بخود گرفته که بدون هیچ تلاشی برای دقت به مفهوم آن بکاربرده شده است (گادین ۲۰۱۵).

در میان بارزترین تعریف ها، وستلی و آنتازی (2010)، SI را به عنوان "فرآیندی پیچیده از معرفی محصولات، فرآیندها یا برنامه های جدید تعریف کردند که به صورت اساسی جریان عادی، منابع و جریان های اقتدار یا باورهای سیستم اجتماعی را که نوآوری در آن اتفاق می افتد، تغییر می دهد" (صفحه ی ۲)؛ در حالی که مولگان، توکر، علی و سندرز (۲۰۰۷) این مسئله را مورد تاکید قرار می دهد که SIs در درجه ی اول با استفاده از برآوردن نیازهای اجتماعی برانگیخته شده و از طریق طیفی از

گروه های سازمانی مثل دولت ها، بخش خصوصی، سازمان های غیرانتفاعی و جنبش های اجتماعی توسعه یافته اند که SIs را از نوآوری های شغلی که اساسا توسط به حداکثر رساندن سود برانگیخته شده اند، متفاوت می کند (مولگان، ۲۰۰۶). ما برای هدف خود، SI را نسبتا گسترده تر از یک فرآیند یا محصول با هدف بدست آوردن کالای اجتماعی با استفاده از قادر کردن فعالان برای همکاری میان محدودیت های مرسوم تعریف کردیم، تا روابط و یا دیگر منابع را تغییر دهیم تا تغییر مثبت ایجاد کنیم. ما از این تعریف برای شامل کردن یا حذف کردن مطالعات در مثال ما استفاده کردیم (بخش روش ها را ببینیم).

سیاست گزاران، نهادهای غیردولتی، موسسات خیریه و کارآفرینان در سرتاسر دنیا، توجه فزاینده ای نسبت به "نوآوری اجتماعی" به عنوان ابزاری برای پرداختن به مشکلات مختلف، از فقر و بی خانمانی گرفته تا تخریب محیط زیست، نشان داده اند. اما معنای حقیقی این اصطلاح چیست؟ این اصطلاح به عنوان یک مفهوم نسبتا جدید، فاقد معنای ثابت است. در معنای گسترده، این اصطلاح می تواند به خدمات و محصولات جدید، یا فرآیندها، قوانین و مقررات جدید اشاره داشته باشد که به برآورده شدن یک نیاز اجتماعی، مانند کاهش تعداد افراد بی خانمان در خیابان ها، تحصیل کودکان، یا حصول اطمینان از اینکه کالاها به طور مستمر برای دستمزد عادلانه تولید می شوند، کمک می کند. مزایای نوآوری اجتماعی در هر کجا که انجام شود، به جای افراد، به کل جامعه تعلق دارد، اگرچه در برخی از موارد، پروژه های نوآوری اجتماعی می توانند سود و بازده سرمایه گذاری نیز دربر داشته باشند.

با رواج و عمومیت یافتن مفهوم نوآوری اجتماعی، تلاش های بیشتری برای نظم بخشیدن به این رشته، با تعریف واضح و روشن این اصطلاح و تجزیه و تحلیل بهترین فعالیت ها، صورت گرفته است. تاکنون تلاش های کمی برای بررسی این مسئله انجام گرفته است که کشورها چگونه می توانند نوآوری اجتماعی را ترویج کرده و افراد جامعه را قادر به نوآوری سازند.

خانه خلاق
و نوآوری

دال

WWW.DAALINO.IR

